

«ایران» بررسی می کند: عملکرد تیم‌های والیبال، فوتسال، هندبال و بسکتبال سه نفره در ریاض و راه پیش رو

فرصت سوزی برای صید طلا

گروه ورزشی/ عملکرد کاروان ایران در رشته‌های گروهی بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی، تصویر پررنوسانی را ارائه داد که به هیچ عنوان نمی‌توان به آینده زیاد خوشبین بود. در حالی که مردان فوتسال و والیبال با کسب نشان طلا در فهرست طلاهای ریاضی قرار گرفتند،

تلاش دختران والیبال تنها به برنز ختم شد و نشان از ماجراجویی‌ای داشت که هنوز با قله‌های افتخار فاصله دارد. هندبال ایران اما داستانی تلخ‌تر داشت؛ زنان به کسب اولین مدال برنز تاریخ خود کفایت کردند و مردان این رشته، بدون مدال به خانه بازگشتند. در

بسکتبال سه‌نفره، مردان با حضور در فینال تنها به نقره بسنده کردند و دختران نیز با شکست در بازی رده‌بندی، بی‌مدال زمین را ترک کردند؛ نتایجی که نشان می‌دهد در کنار موفقیت‌های محدود، ناکامی‌ها همچنان سایه‌ای سنگین بر کاروان ایران افکنده است.

اختلاف معنادار با غول‌های منطقه

سینا حسینی/ عملکرد تیم‌های ملی بسکتبال سه‌نفره زنان و مردان ایران در رقابت‌های ۳×۳ بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی بار دیگر ثابت کرد که این رشته همچنان از نبود برنامه‌ریزی بلندمدت، زیرساخت‌های استاندارد و سرمایه‌گذاری اصولی رنج می‌برد. نتیجه آن که تیم‌های ملی ما در میدان‌های جهانی، بین‌المللی و حتی آسیایی هنوز فاصله معناداری با سطح مطلوب دارند. در بخش مردان، اگرچه تیم ملی بسکتبال سه‌نفره نسبت به دوره قبل بهبودی نسبی نشان داد و تاآستانه کسب مدال

طلا پیش رفت، اما شکست برابر مصر در دیدار پایانی، نشان داد که تیم هنوز از ثبات، تمرکز لازم در بزرگ‌های حساس بی‌بهره است. ناکامی در جام آخر، بار دیگر ضعف در مدیریت بازی‌های بزرگ و آماده‌سازی حرفه‌ای را آشکار کرد. در بخش زنان نیز شرایط نگران‌کننده‌تر است. تیم ملی بسکتبال سه‌نفره زنان، همانند دوره گذشته، نه‌تنها از دستیابی به مدال بازماند، بلکه در ریاض نیز نتوانست از سد رقبای مستقیم خود عبور کند. شکست در مسابقه رده‌بندی برابر مصر و از دست دادن شانس مدال برنز،

گواهی براین واقعیت است که روند فعلی آماده‌سازی این تیم پاسخ‌گو نیست و تغییرات بنیادی ضرورت دارد. مقایسه نتایج دو بخش زنان و مردان با دوره قبل نشان می‌دهد که پیشرفتی جدی حاصل نشده است؛ زنان تکرارکننده رتبه چهارم و بدون مدال و مردان تنها با یک پله صعود از برنز به نقره رسیده‌اند. این آمار بیانگر آن است که بسکتبال سه‌نفره ایران هنوز فاصله زیادی با سطح رقابت‌پذیری دارد و صرف حضور در میادین، بدون برنامه‌ریزی هدفمند، نتیجه‌ای نخواهد داشت.

عامل ناکامی بسکتبال، ضعف در ساختار بود

محمد رضا اسلامی
سرورنی تیم ملی بسکتبال جوانان

بسکتبال سه نفره در کشور ما عمر چندانی ندارد و به دلیل ضعف در زیرساخت‌ها و کمبود برنامه‌ریزی، موفقیت آن هنوز فراهم نشده است. در دو سال گذشته لیگ‌های «فصلی» برگزار شده، اما تأثیر محسوسی در نتایج رویدادهای آسیایی و بین‌المللی نداشته‌اند. به همین دلیل، هنوز نتوانسته‌ایم تیمی قدرتمند در این حوزه شکل دهیم. بازیکنان به دلیل مسائل مالی و شغلی عمدتاً در لیگ‌های پنج نفره حضور دارند که این خود نقطه ضعفی برای تیم سه نفره است. علاوه بر این، هیچ اسپانسرری به طور اختصاصی حاضر به سرمایه‌گذاری در لیگ سه نفره نیست. ملی‌پوشان در کنار حضور در لیگ، سالانه تنها دو یا سه آیونت در منطقه و آسیا شرکت

می‌کنند که به تنهایی نمی‌تواند عامل درخشش آنها باشد. برعکس، بسیاری از کشورهای رقیب دارای بازیکنان ویژه سه نفره‌اند و سالانه در ۲۰ تا ۵۰ آیونت شرکت می‌کنند. با چنین شرایطی، بازیکنان نمی‌توانند ۱۰۰ درصد توانایی‌های خود را به نمایش بگذارند. زیرا بسکتبال سه نفره از هر لحاظ با پنج نفره تفاوت‌های چشمگیری دارد. بنابراین، با یک اردوی یک هفته‌ای نمی‌توان انتظار قهرمانی داشت. با این حال، تیم ایران نمایش قابل قبولی داشت و از نظر کیفی نسبت به دوره قبل بهتر ظاهر شد و تیم‌های مطرح ترکیه، بحرین و قطر را شکست داد. اگر چند اشتباه جزئی رخ نمی‌داد، شاید قهرمان می‌شدیم. درباره بانوان نیز وضعیت مشابه است؛ استفاده از ملی‌پوشان پنج نفره ایراداتی دارد، اما تیم ملی در نیمه‌نهایی شانس پیروزی داشت و تنها با ناکامی در پرتاب‌های آزاد و افت بدنی ناشی از درگیری در لیگ، تمرکز خود را از دست داد.

در ناگویا می‌توان مدال طلا گرفت

گریگوریان: مصدومیت بازیکنان ذهن ما را درگیر کرد

پریسا غفاری/ پیتر گریگوریان به همراه مجید رحیمیان، علیرضا شریفی و امیرحسین یازلو، تیم ملی بسکتبال سه نفره ایران را در بازی‌های کشورهای اسلامی به مدال نقره رساند. او پس از کسب نایب قهرمانی به خبرنگار «ایران» می‌گوید: «پیش از فینال ذهن ما بشدت درگیر مصدومیت دو بازیکن بود. حتی ممکن بود یکی از آنها نتواند بازی کند. به همین دلیل در ابتدای بازی تمرکز لازم را نداشتیم و باختیم.»

گریگوریان اوج بازی تیم ملی را در نیمه‌نهایی می‌داند: «چون درگیر مسابقات لیگ داخلی بودیم، نقرات کنار هم تمرین نداشتند، اما در ریاض کادر فنی روزی دو جلسه تمرین برگزار کرد. مرحله مقدماتی را با دو برد مقابل ترکیه و قطر و یک باخت پشت سر گذاشتیم، اما بازی نیمه‌نهایی اوج نمایش ما می‌توان مدال طلا گرفت، چون تیم خوبی داریم.»

بود؛ بویژه برای تیمی که تمریناتش در زمین نقره پنج است.» او درباره فینال توضیح داد: «شریفی مقابل بحرین آسیب دید و در فینال آشیل پایش درد می‌کرد. یازلو هم مچ پایش کبود شده بود و ذهنمان بشدت درگیر این دو بازیکن شد. مصری‌ها هم با پرتاب‌های دو امتیازی ما را غافلگیر کردند و فاصله امتیازی ایجاد شد. ما هم کمی احساسی عمل کردیم و پرتاب‌هایمان گل نشد. اگر ذهنمان درگیر نبود، طلا می‌گرفتیم.»

گریگوریان امیدوار است در بازی‌های آسیایی ناگویا موفق باشند: «در لیگ جهانی رقبای شرقی آسیا را شکست دادیم و در لیگ کاپ آسیا فقط به دلیل یک امتیاز تقاض کل دوم شدیم. نظر شخصی من این است که در ناگویا می‌توان مدال طلا گرفت، چون تیم خوبی داریم.»

زنگ خطر برای فوتسال

محمد رضا رحیم‌پور/ پیروزی غرورآفرین تیم ملی فوتسال ایران در فینال بازی‌های ریاض، زنگ هشدار برای لزوم توجه بیشتر به این رشته ورزشی به صدا درآورد. تیم ملی فوتسال ایران با پیروزی قاطع ۵ بر صفر مقابل مراکش، تیم ششم رنکینگ جهانی، یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای سالیان‌بازان کشور در دهه اخیر را رقم زد. این پیروزی در حالی به دست آمد که مراکش در چهار دیدار اخیر، پیروزی را از ایران ربوده بود. وحید شمسایی و شاکردانش در ریاض، با ارائه یک بازی تاکتیکی بی‌نقص، حریف قدرتمند خود را در هم کوبیدند. تا در رقابت‌های تیم ملی از جمله پلن‌های تدافعی را بیشتر در دستور کار قرار دهند. البته برای حفظ جایگاه از آسیا و جهان، تمرکز، آمادگی بدنی، استفاده از تجربه بازیکنان و جوان‌گرایی نباید فراموش شود. ایران باید از همین امروز برنامه‌ریزی کند تا در رقابت‌های پیش‌رو، همگام با پیشرفت رقبای منطقه‌ای حرکت کند.

اکنون با حرفانی تازه وارد و قدر چون افغانستان، عربستان و مالزی روبه‌رو است. وحید شمسایی با اشاره به سرمایه‌گذاری‌های گسترده عربستان و افغانستان در فوتسال، هشدار می‌دهد که ورود به مسابقات با غرور، عواقب جبران‌ناپذیری خواهد داشت. ارتقای سطح فوتسال این کشورها با حضور مربیان حرفه‌ای، زنگ خطری جدی برای فوتسال ایران محسوب می‌شود و لزوم تمرکز کامل و استفاده از تمامی ابزارهای تاکتیکی و فنی را یادآور می‌شود. پیروزی مقابل مراکش، یک نقطه عطف است، اما شمسایی و کادر فنی باید از این مسابقات استفاده کنند تا نقاط ضعف تیم ملی از جمله پلن‌های تدافعی را بیشتر در دستور کار قرار دهند. البته برای حفظ جایگاه از آسیا و جهان، تمرکز، آمادگی بدنی، استفاده از تجربه بازیکنان و جوان‌گرایی نباید فراموش شود. ایران باید از همین امروز برنامه‌ریزی کند تا در رقابت‌های پیش‌رو، همگام با پیشرفت رقبای منطقه‌ای حرکت کند.

تیم والیبال زنان باید با تیم‌های بزرگ بازی کند

مهری رنجبر/ سومی تیم ملی والیبال زنان ایران در بازی‌های کشورهای اسلامی نشان داد که هنوز مسیر طولانی برای پیشرفت پیش روی این تیم قرار دارد. تیمی که در دوره قبل بازی‌ها با هدایت اله، سرمربی ایتالیایی، در قونیه نایب قهرمان شد، این بار در ریاض با قهرمانی سخت مواجه شد و باید به صاف ترکیه، جمهوری آذربایجان، افغانستان و تاجیکستان تحت نام تیم «لی دو هی» می‌رفت. معمولاً برای ملی‌پوشان ایرانی شروع تورنمنت دشوار است و در صورت مواجهه با رقیبی قدرتمند، سختی کار دو چندان می‌شود. هرچند دو تیم آذربایجان و ترکیه با ترکیب اصلی خود در ریاضی حاضر نشدند، دختران ایران دو روز دشوار را مقابل آنها تجربه کردند. ملی‌پوشان که با عنوان قهرمانی گاوا پا به میدان گذاشته بودند، مقابل افغانستان و تاجیکستان مشکل خاصی نداشتند، اما در بازی مقابل دو تیم بلند قامت آذربایجان و ترکیه با دشواری مواجه شدند و نتوانستند نتیجه‌ای جز

خوش باوری در هندبال ممنوع

گروه ورزشی/ برخلاف خوش‌بینی بی‌دلیل رئیس فدراسیون هندبال، تیم‌های ملی زنان و مردان این رشته در بازی‌های همبستگی کشورهای اسلامی عملکردی فراتر از انتظار نداشتند. تنها نقطه روشن این رقابت‌ها، کسب مدال برنز توسط تیم زنان بود؛ دستاوردی تاریخی که برای اولین بار زنان هندبالبست ایران توانستند روی سکو ببرند و نام خود را در میان مدال‌آوران ثبت کنند. این موفقیت، هرچند دیرهنگام، اما بیانگر آن است که با برنامه‌ریزی درست و فراهم شدن بستر استاندارد، دختران ملی‌پوش قابلیت رقابت در سطوح بالاتر را دارند و می‌توانند موفقیت‌های بزرگ‌تر را رقم زنند. در نقطه مقابل، ناکامی تیم مردان بیش از هر چیزی هشدار دهنده است. شکست غیرمنتظره مقابل امارات، آن هم تیمی که در دوره پیشین مسابقات عنوان سومی را کسب کرده بود، نه تنها رویای موفقیت شاگردان شرق آسیا همچنان در ریاض را نقش بر آب کرد، بلکه

ناکامی تیم هندبال جنبه فنی نداشت

حسن پروانه
پیشگوست هندبال

ناکامی تیم هندبال مردان در بازی‌های کشورهای اسلامی، پیش از آنکه ریشه در ضعف فنی داشته باشد، محصول ذهنیت از پیش برنده‌ای بود که گریبان ملی‌پوشان را گرفت. با اتکا به قهره و تصور یک مرد آسان برابر امارات، گمان می‌کردند مسیر رسیدن به نیمه‌نهایی بی‌دردسری خواهد شد. اما در نهایت، این دو بازیکن شماره ۵ و ۹۵ امارات بودند که ورق را برگرداندند و انسجام تیم ایران را برهم زدند. در حالی که تیم رافائل پس از پیروزی پرگل برابر مالدیو، تنها با یک تساوی مقابل امارات می‌توانست به جمع چهار تیم برتر برسد، شرایط مسابقه چنان پیش رفت که تیم ملی با حضور در جمع چهار تیم برتر کادر فنی نیز در این میان کم‌اهمیت نبود.

مجید رحیمی‌زاده، دستیار رافائل، باید بیش از نخستین روی نیمکت به او یاری رساند؛ چرا که تیم در لحظات حساس نیازمند تصمیم‌سازی و همراهی جدی‌تری است. با این حال، ناکامی ریاض می‌تواند برای تیم ملی هندبال مردان تلنگری مهم و سازنده باشد. تیمی که ماه آینده باید در رقابت‌های قهرمانی آسیا. که انتخابی جهانی نیز هست. حاضر شود، بیش از هر چیز نیازمند ریگوری روحی و بازسازی ذهنی بازیکنان است. میدان پیش رو، بسیار سخت‌تر و جدی‌تر از ریاض خواهد بود؛ جایی که زاین و کره در کنار دیگر تیم‌های آسیایی برای چهار سهمیه رقابت‌های جهانی ایلمان، نبردی تمام‌عیار خواهند داشت. خوشبختانه حضور سه لژیونر کشورمان، محمد رضا اوغری، مهران رهنما و پویا نوروزی‌نژاد، به شکل‌گیری اسکلت اصلی تیم کمک خواهد کرد. اگر مشکل ساختار دفاعی برطرف شود، می‌توان امیدوار بود تیم ملی با حضور در جمع چهار تیم برتر آسیا سهمیه جهانی را کسب کند.

جواد مهران
کارشناس والیبال

تیم ملی والیبال زنان ایران هنوز جای کار زیادی دارد. با اینکه دختران ملی‌پوش در بخش تکنیکی پیشرفت‌هایی داشته‌اند، اما سرعت این پیشرفت نسبت به تیم‌های هم‌سطح آسیایی اندک است. حتی بازی‌های اخیر تیم ملی در چهارجوب مسابقات کشورهای اسلامی نشان داد فاصله ایران با سیستم بازی کشورهای پیشرفته هنوز محسوس است. در سومین بازی تیم ملی مقابل ترکیه، وقتی امتیاز ۸-۶ بود، تیم ما در یک چرخش، هشت امتیاز از دست داد که شاید می‌توانستیم با اتخاذ تصمیمات تاکتیکی بهتر در جریان بازی، از این اتفاق جلوگیری کنیم. البته این موضوع، رضایت مربیان و بازیکنان را نیز جلب نکرد و سرمربی تیم ملی، «لی هی دو» که همزمان با چند تیم دیگر نیز همکاری می‌کند، پس از پایان بازی‌ها

والیبال زنان، مسیری طولانی پیش رو دارد

گفت: «من خیلی خسته شدم.» طبیعی است که یک سرمربی باید حداقل هشت ساعت در روز برای یک تیم وقت بگذارد و وقتی مسئولیت چند تیم را برعهده داشته باشد، فشار کاری دوبرابر خواهد شد؛ بنابراین لازم است درباره سرمربیگری او در تیم ملی تجدیدنظر شود تا نسبت به تیم‌های هم‌سطح آسیایی اندک است. حتی بازی‌های اخیر تیم ملی در چهارجوب مسابقات کشورهای اسلامی نشان داد فاصله ایران با سیستم بازی کشورهای پیشرفته هنوز محسوس است. در سومین بازی تیم ملی مقابل ترکیه، وقتی امتیاز ۸-۶ بود، تیم ما در یک چرخش، هشت امتیاز از دست داد که شاید می‌توانستیم با اتخاذ تصمیمات تاکتیکی بهتر در جریان بازی، از این اتفاق جلوگیری کنیم. البته این موضوع، رضایت مربیان و بازیکنان را نیز جلب نکرد و سرمربی تیم ملی، «لی هی دو» که همزمان با چند تیم دیگر نیز همکاری می‌کند، پس از پایان بازی‌ها

حسین شمس
سرورنی سابق تیم فوتسال

تیم ملی فوتسال ایران با پیروزی ۵۰۰ مقابل مراکش در فینال مسابقات همبستگی کشورهای اسلامی، قهرمان این رقابت‌ها شد. نشان داد شاگردان وحید شمسایی توانایی برتری مقابل تیم‌های سطح بالا را دارند، اما نباید عملکرد ضعیف تیم در دیدارهای ابتدایی را نادیده گرفت. بازی‌های اول مقابل مراکش و افغانستان، زنگ هشدار برای کادر فنی بود و نشان داد تیم هنوز نیازمند اصلاحات تاکتیکی و هماهنگی بیشتر است. با این حال، پیشرفت تدریجی تیم در بازی با تاجیکستان و نیمه‌نهایی مقابل ازبکستان، نشان داد ملی‌پوشان نتوانستند برای فینال آماده شوند و کنترل بازی را در دست بگیرند. یکی از نکات مثبت مسابقات، ترکیب

خیلی به قهرمانی فوتسال نمی‌توان دل خوش بود

بازیکنان با ستاره‌های باتجربه بود. چهار بازیکن سال آسیا، سعید احمد عباسی، مسلم اولادقباد، سالار آقاپور و دروازه‌بان باقر محمدی با حضور هم‌زمان در ترکیب، عمق فنی تیم را افزایش داده و نشان دادند که ایران نتوانسته از تمام ظرفیت‌های خود بهره ببرد. با این حال، پیشرفت چشمگیر تیم‌های عربستان سعودی و افغانستان نیز باید مورد توجه قرار گیرد. جذب مربیان بین‌المللی و حمایت‌های مالی باعث شده این تیم‌ها سطح بالایی از آماده‌سازی داشته باشند و در اندونزی رقبایی جدی برای ایران باشند. بر این اساس نباید قهرمانی در همبستگی باعث غرور و غفلت تیم شود. این مسابقات جنبه تدارکاتی داشت و نقاط ضعف بازی‌های ابتدایی باید با دقت تحلیل شوند. در مسابقات قهرمانی آسیا، ایران در گروهی دشوار قرار دارد و کسب عنوان سرگروهی اهمیت حیاتی دارد تا از روبروایی زودهنگام با زاین جلوگیری شود و شانس موفقیت افزایش یابد.